

ตำราโหราศาสตร์ภาคคำนวณ

แบบ

รัตนโกสินทร์

หรือ

คำให้การของพิชัยสงคราม โดย

ร.ต. ทองคำ

พิมพ์แจกในงานพระราชทานเพลิงศพ

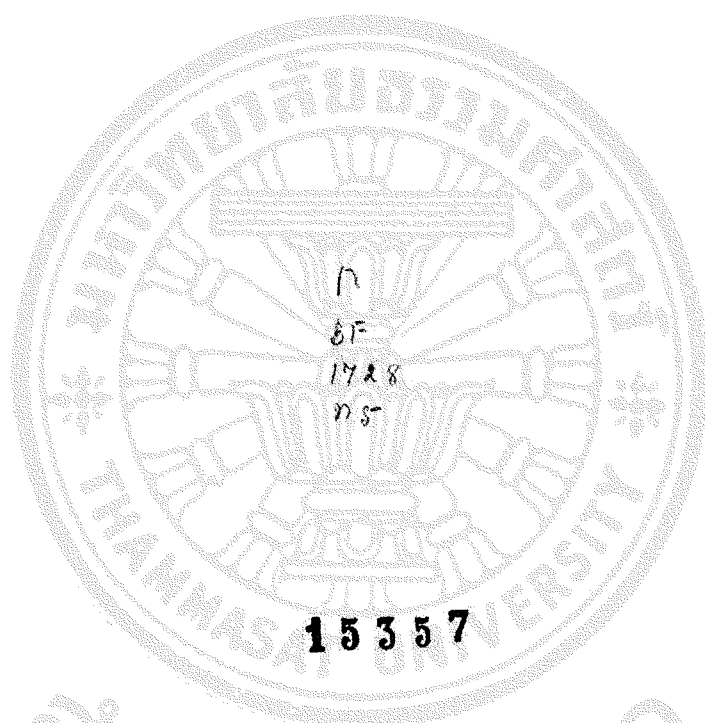
อินทรี

หลวงเทวานมิตร์

(เนื่อง หักศพ)

วันที่ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๒

ณเมรุวัด นุชราชม พระนคร

จำนวนหอสมุด

คำปรารภ

ในการผูกดวงชาตาที่เรียกว่า ดวงพิชัยสงคราม นั้น เป็นการผูกดวงชาตาอย่างพิศดาร ทราบตามพระเคราะห์กล่าวกันว่า ดัชนียาศาสตร์ได้ถือคำถืบทบ เป็นดวงชาตาสำหรับใช้ในการบรรจุพระพุทธรูป ตามปางวันเกิดของเจ้าชะตา (พระประจำชาติ) ไว้เป็นที่สักการบูชา เพื่อสวดสักสมะคล ตามถันนิมิตต์ต่อกันมาแต่ผู้ที่จะผูกดวงชาตาอย่างนี้ได้ จำต้องเวียนคำถืบทบสัตริยาศาสตร์เข้าใจได้แล้ว จึงจะผูกได้ แต่การคำนวณตามคำถืบทบสัตริยาศาสตร์โดยตรงนั้น ผลที่ได้จากการคำนวณนั้น พระเจ้าดวง๒๕นาฬิกา (เวต๒๕ยามตรง) วันหนึ่งเท่านั้นจึงเห็นได้ว่าเมื่อเจ้าชะตาเกิด เฉพาะ เวต๒๕นาฬิกาเท่านั้นที่คำนวณตามคำถืบทบสัตริยาศาสตร์ได้ หากเจ้าชะตาเกิดเวตอื่นๆ ถ้าคำนวณตามคำถืบทบสัตริยาศาสตร์แล้ว ผลที่ได้ก็ไม่ตรงกับความจริง จึงต้องมีตำราสำหรับคำนวณหาตัวเวตนี้ต่างหาก เพื่อให้ตรงกับความจริง เรียกว่าคำถืบทบผูกดวงพิชัยสงคราม

หนึ่ง ขอให้นักโหราศาสตร์หลายองค์พิจารณา ดูว่า
 คำราคำนวณตามโบราณ แต่เดิม มานาน การผูกดวง
 พิชัยสงคราม เพื่อหาสุทินก็ นิยามวิธีแล้ว ได้เท่า
 ไตให้ลดเสียหนึ่ง ชันนี้ ดี ครับ ข พ.จ. เห็นว่า ยังเป็น
 การคาดเดาเลื่อน เพราะเมื่อคำนวณแล้วผลที่ได้หา
 ตรงกับความจริงไม่ เพราะตามวิธีหาสุทินก็ นิยาม
 ตกอยู่ในตัวแล้ว เช่น ถ้าปีว่า จะผดุงงาช้างเด็ก
 ชาย ก. เกิดวันเสาร์ ชัน ๓ คำ เดือน ๖ ปีชวด ดัม
 ฤทธิศาสตร์ ศ. ๖๐๐ ตรงกับ วันที่ ๓๐ เมษายน
 พ.ศ. ๒๔๘๓ เวลาเที่ยงวันดังนี้ เมื่อไปดูในปฏิทิน
 โหราศาสตร์ ประจำบ้าน พ.ศ. ๒๔๘๓ แล้วจะ เห็นว่า
 วันเสาร์ ชัน ๓ คำ เดือน ๖ ตรงกับวันศุกร์ท้าย ๒๕ ชาน
 แรมเดือน ๕ ดุหมมชางบนทางขวามือ ทนจะบอกว่า
 สุทินกำเนิด หรือสุทินประสงค์เท่ากับ ๓๕ ถ้าเราก็ค
 ตามหลักเกณฑ์เดิม ว่าตัว คือวันเสาร์ วันเสาร์
 แรม ๓ คำ เดือน ๕ (หน้าวันแฉิงศก) ไปจนถึงวันเสาร์
 ชัน ๓ คำ เดือน ๖ (คือวันเกิด) ก็คงได้สุทินกำเนิด ๓๕

ก

ตรงกับปฏิทินไทยศาสตร์ เมื่อเดือนหนึ่ง ครึ่งหนึ่ง
ตั้งขึ้นก่อนปี ๓๕ เช่นนี้จึงเป็นการคาดเคลื่อนจริง
ความจริงในทางคำนวณ เรื่องนี้จะถูกผิดอย่างไร ขอ
ท่านจงวินิจฉัยเอาเองเถิด ณ ที่นี้ข้าพเจ้าเพียงแต่
ปรารถนาจะให้ารคำนวณเป็นแบบเดียวกัน ทั้งให้
เรียนง่ายคำนวณสะดวกอีกด้วย จึงได้พยายามเรียบ
เรียงตำราเล่มนี้ขึ้น อันเป็น ตำรา แบบใหม่โดยใช้
ตัวเลข ๑๒๓๔๕๖๗๘๙๐ เป็นเกณฑ์แทนที่ตัวเลข ๑-๙
ง่ายกว่า ตำราที่ใช้กันในปัจจุบันอีก เพื่อจะอนุญาติในวิชา
โหรา ศาสตร์ของเราให้เจริญยิ่งขึ้น ทั้งเป็น ตำรา
สำหรับเรียน แต่พอเรียบเรียงเสร็จ ก็พอดีได้ทราบ
ข่าวงานพระราชทานเพลิงศพหลวงทอง นิมิตร ข้าพ
เจ้าจึงใจอยู่เต็มอว้าจะหาโอกาสส่งของคุณความดีของ
ท่านสักครั้งหนึ่ง มาบัดนี้เป็นโอกาสอันดี ของ ข้าพ
เจ้าแล้ว ที่จักได้ส่งของคุณ ท่าน ตาม ความปรารถนา
ข้าพเจ้าจะได้หารือกับเจ้าภาพในการจัดพิมพ์ตำราเล่ม
นี้ขึ้นสำหรับแจกเป็นที่ระลึกแก่เรื่องหนึ่ง

ข้าพเจ้าจะขอเล่าถึงลว มหาวรรณคดีของใน ชัย-
ย ศัยไมตรีอันดีของหลวงเทพานิมิตรได้มีได้ ด้วย
ความ มาดาราอีอรรณณันนี้ แนบแน่น อยู่ ใน ดัน ดาน
ของท่าน จึงทำให้ เสน่ห์ชอบพอรักใคร่ เคารพนับถือ
ใน วิชาดีวิกรรต์หายทมิฬ ข้าพเจ้าหวังใจว่าบรรดา
ท่านก็ได้มาในงานจรรร ชาน พึงศพน ที่ได้รับคำรา
เด่นนี้ไปว่า แม้จะได้รับประโยชน์แต่เพียงเล็กน้อย
ก็คงจะเม้มอกศาคิตรี ไปยังผู้ที่ตั้ง ดับไป แล้วโดย ทัว
ถึงกัน

อนึ่ง ข้าพเจ้าขอภักดีนำพานางรงที่ไต่เรียบ เรียง
คำรณคดีหลวงเทพานิมิตรผู้ได้ละโลนไปแล้ว และ
ดำรงอยู่ในคติภพใดๆ ขอจงได้รับอนุโมทนา บัณฑิต
ทนายธรรมบรรณาการเพื่อสุขะอิฐวิบุณผล โดยลัม
ควรแก่คติละภพนั้น ๆ เทอญ.

ร.ต. ทองคำ ยิ้มกัญ

สารบัญ

ทำอัฐาเถลิงศก	หน้า	๓
ทำตุ้มก่าเนก	,,	๒
ทำอัฐก่าเนก	,,	๓
ทำนัชมพระอาทิตย์	,,	๔
ทำนัชมพระอาทิตย์	,,	๕
ทำนัชมพระจันทร์	,,	๖
ทำนัชมจักษ์	,,	๗
ทำอจุวิเศษ	,,	๘
ทำนัชมพระจันทร์	,,	๙
ทำเพยว	,,	๑๐
ทำดิถีและนาทิดิถี	,,	๑๑
ทำฤกษ์พระเคราะห์	,,	๑๒
ทำนัชมฤกษ์	,,	๑๓
ทำกาดังพระเคราะห์	,,	๑๔

२

[illegible]

โปรดแก้คำผิดตามนี้

<u>หน้า</u>	<u>บรรทัด</u>	<u>คำผิด</u>	<u>แก้เป็น</u>
๒	ที่๑	กำเนิด	กำเนิด
๓	๕	กำเนิด	กำเนิด
	๑๒	คง	คง
	๑๔	ยึด	ยึด
	๑๖	ถ้า	ถ้า
	ที่๑	กำเนิด	กำเนิด
๔	๘	กำเนิด	กำเนิด
๕	๑๐	ถ้าเกณฑ์ ๐,๒,๓	ถ้าเกณฑ์ ๔,๑,๒,
๗	๑๕	ติด	ติด
๘	๓	พิจารณา	พิจารณา
๑๒	๑	๑๐	๑๑
๑๔	๗	ได้	ได้
๑๘	๘	พสุธา	พสุธา
๒๔	๕	พสุธา	พสุธา
๓๐	๑๑	ห	หา
๓๖	๓	มะเม๗	มะเม๗
๓๖	๓	เติมมะเม ๓ หน้า ๑๑๒	

ตำราโหราศาสตร์ ภาคคำนวณ

+ แบบ +

รัตนโกสินทร์

คำมีผู้ผูกดวงพิชัยสงคราม

สิทธิการีย ถ้าจะคำนวณดวงพิชัยสงครามท่าน
ให้เขา บั, เดือน, วัน ขึ้นหรือแรม เวลาเกิด (เวลา
ศกฟาก) ของผู้ที่ต้องการนั้น คราได้ตั้งให้นับอายุ
ของผู้นั้น (ชายไทย) ได้เท่าใดลดเสีย ปีหนึ่งมาลบ
ศักราชรัตนโกสินทร์ บัปัจจุบันเหลือเท่าใด เป็นศักราช
รัตนโกสินทร์กำเนิดของผู้นั้น คราได้

ทำอัตรากาเถลิงศก

ถ้าจะทำอัตรากาเถลิงศก ให้ตั้งศักราชรัตนโก
สินทร์ปีที่ต้องการลงเป็น ๒ ฐาน ๆ บนเขา ๑ ลบ เขา
๑๖๕ คูณ ถ้าผู้นั้นคราได้ ฐานต่ำเขา ๒๐๘ คูณ เขา
๓๑๕ บวก ถ้าเขา ๑๐๐ ทาร ถ้าผู้นั้นเขาไปบอกด้วย

ถัฟฐฐานบนที่ศรวาไว้ก่อนนั้นเป็นหรรษณชัตตา เคษ
 เอาไปตบเชิงหาร (คือเลข ๘๐๐ ที่เป้นตัวหาร) คล
 ถัฟฐเป็นถัฟฐมัตถชัตตา แล้วเอาหรรษณชัตตา คึงดง
 ๒ ฐาน ๆ บนเอา ๓๓ คูณเอา ๓๒๓ บวก แล้วเอา ๖๘๒
 หาร เศษเป้นของมานชัตตา ถัฟฐนั้นเอาไป บวกด้วย
 หรรษณชัตตา ฐาน ต่ำ เอา ๓๐ หาร ถัฟฐเป้นมาต
 เกณชัตตา เศษเป้นคิลชัตตา แล้วตั้งหรรษณชัตตา ลง
 อีกเอา ๓๐๘ บวก เอา ๓๒๓๒ หาร ถัฟฐยก เศษ เศษ
 เป้นของจพชัตตา แล้วตั้งหรรษณชัตตา ลงเอา ๖ บวก
 เอา ๘ หาร ถัฟฐยก เศษ เศษเป้นวารเถลิงศก (วัน
 เถลิงศก) แด

หาสุทินกำเนิด

ถ้าจะหาสุทินกำเนิด ให้นับแต่หน้าวันเถลิงศก
 ไปจนถึงวันเกิดได้เท่าใด เป้นสุทินกำเนิดวัน คราวไว้
 แล้วให้นับเวลาตั้งแต่เวลา ๒๔ นาฬิกา (๒ ยวณ) ไปจน
 ถึงเวลาเกิด ได้กี่ชั่วโมง กี่นาที ก็เป้นสุทินกำเนิด
 ชั่วโมง นาที คราวไว้ด้วยสุทินกำเนิดวัน ถ้าครบ

๒๕ ธันวาคม ให้เอา ๒๕ ดบเสีย ถ้าเศษมีคงไว้ เอา
๑ บวกเข้าที่สุกีนกำเนิดวัน เป็นสุกีน กำเนิดวัน รัช
นาฬิกา นาที แด

ทำอักษตกำเนิด

ถ้าจะทำอักษตกำเนิด ให้กำหนดวิธีต่อไปนี้
ถ้าจะทำหรรษตกำเนิด ให้เอาหรรษอักษตกำเนิด
ศกต^๕ เอาสุกีนกำเนิดบวก เป็นหรรษตกำเนิดแด
ถ้าจะทำกัมมัตถตกำเนิด เอาสุกีนกำเนิดวัน ตั้ง
เอา ๑๐๐ คุณ ถัดนั้นตรวจได้ ถ้าสุกีนกำเนิดวัน นาฬิ
กามี ก็เอาตั้งตรง เอา ๑๐๐ คุณ แล้วเอา ๒๕ หาร เศษ
ยกเสีย ถัดนั้นเอาไปบวกด้วยถัฟที่ตรวจได้ก่อนนั้น
ถ้าสุกีนกำเนิดนาฬิกามี ก็เอาตั้งตรง เอา ๑๐๐ คุณ แล้ว
เอา ๑๔๔๐ หาร เศษยกเสีย ถัดนั้นเอาไปบวกด้วยถัฟ
ที่ตรวจได้นั้นอีก แล้วเอากัมมัตถอักษตกำเนิดศกตบวก
เป็นกัมมัตถตกำเนิดแด

ถ้าจะทำอวมานกำเนิด ให้ตั้งสุกีนกำเนิดวันตั้ง
เอา ๑๑ คุณ ถัดนั้นตรวจได้ ถ้าสุกีนกำเนิดวัน นาฬิกา

มี ถีเจ้าคงดง เขา ๓๓ ฤดูน แล้วเขา ๒๔ หาร เศษ
 ยกเดี่ยว ถีพจน์เขาไปบอกด้วยถีพจน์ที่ตราไว้ก่อนนั้น
 แล้วเขา ของมานอค์ดาเถลิงศกบอกเข้า จึงเขา ๖๘
 หาร เศษนั้นเป็นของมานอค์ดาเถลิงศก ถีพจน์เขาไป บอก
 ด้วยถีพจน์อ่าเถลิงศก แล้วเขาถีอ่าเถลิงศก บอก
 เขา ๓๐ หาร เศษนั้นเป็นถีอ่าเถลิงศก ถีพจน์เขาไปบอก
 มาดเถลิงศกอ่าเถลิงศก เป็นมาดเถลิงศกอ่าเถลิงศก
 ถีจะทำอุจพดอ่าเถลิงศก ให้ตั้งถีพจน์อ่าเถลิงศก
 เขาอุจพดอ่าเถลิงศกบอก เป็นอุจพดอ่าเถลิงศก
 ถีจะทำอวอ่าเถลิงศก เขาหรรณอ่าเถลิงศก เขา
 ๖ บอก แล้วเขา ๗ หาร ถีพจน์ยกเดี่ยว เศษ เป็นอว
 อ่าเถลิงศก (อ่าเถลิงศก) แด

ทำมัยมพระอาทิตย์

ถีจะทำมัยมพระอาทิตย์อ่าเถลิงศก ให้ตั้งถีพจน์มัยม
 อ่าเถลิงศก เขา ๗๕๐ หาร ถีพจน์นั้นเป็นวาศ์ เศษ
 นั้นเขา ๗๐๐ หาร ถีพจน์นั้นเป็นองค์า เศษนั้นเขา ๓๔

ถ้าจะทำตามนุส พระอาทิตย์กำเนิด ให้ตม ชยม
พระอาทิตย์กำเนิด ลง เขา ๒ ดบวาคี ๒๐ ดบองค์
เหลื่อเท่าใด คราวใด แล้วพิจารณาจำนวนศักราช
ที่เหลื่อนั้นเป็นเกณฑ์

ถ้าเกิดวันที่ ๑๒ เดือน ๕ ค่ำเดือน ๖ นั้น
เท่าใดเป็นอันดับตราไว้

ถ้าเกณฑ์ ๓, ๔, ๕, เขาไปดบอัทธจักร (๒ ร.ค)

เขียนตงน
๘ ราช
๒๕ ของคำ
๖๐ ดิษยา

เหตุนี้เท่าใด

เอา ๒ คูณจำนวนเลขราคักเหมือนนั้น ได้เท่าใด เป็น
หน่วยตราได้

ถ้าเกณฑ์ ๖,๗,๘, เอา ๖ ดบเกณฑ์เหลือเท่าใด
เอา ๒ คูณจำนวนเลขราคาที่เหลือนั้นได้เท่าใด เป็น
ขั้นที่ตราไว้

ถ้าเกณฑ์ ๙,๑๐,๑๑ เอาไปลบทศนิยม
(๑๒ ราคา) เขียนดังนี้ ๑๑ ราคา }
๒๘ องศา } เหลือ เท่าใด
๖๐ ดิบตา }

เอา ๒ คูณจำนวนเลขราคาที่เหลือนั้นได้เท่าใด เป็น
ขั้นที่ตราไว้

แล้วดูที่ฐานของค่า ถ้าของค่ามีถึง ๑๕ เอา ๑๕ ดบ
เหลือเท่าใดคงไว้ฐานเดิมแล้วเอา ๑ บวก เข้าที่ขั้น
เป็นเกณฑ์ขั้นถัดเอา ๖๐ คูณ ของค่า ลบตาเดิมมี
เท่าใดเอาบวกเข้า เป็นภูษติบคั ตราไว้

ต่อไปข้างนี้ที่เกณฑ์ขั้น แล้วทำภูษติบคัเป็น
วิภูษณ ผล ดังนี้

ถ้าขั้น ๐ เอา ๓๕ คูณภูษติบคั เอา ๙๐๐ หาว
เศษยกเสีย ถ้าเป็นลบตาตราไว้

ถำฉนั้ ๓ เอำ ๓๒ คุณภุชฉบัค้ เอำ ๙๐๐ หำร
เค็ษยกเด็ย ถัฟัร่นนเอำไปบวค ๓๕ แถ้วเอำ ๖๐ หำร
ถัฟัรเป่นองค้ำ เค็ษเป่นถึบค้ำ ตรำไ้

ถำฉนั้ ๒ เอำ ๒๗ คุณภุชฉบัค้ เอำ ๙๐๐ หำร
เค็ษยกเด็ย ถัฟัร่นนเอำไปบวค ๖๗ แถ้วเอำ ๖๐ หำร
ถัฟัรเป่นองค้ำ เค็ษเป่นถึบค้ำ ตรำไ้

ถำฉนั้ ๓ เอำ ๒๒ คุณภุชฉบัค้ เอำ ๙๐๐ หำร
เค็ษยกเด็ย ถัฟัร่นนเอำไปบวค ๙๔ แถ้วเอำ ๖๐ หำร
ถัฟัรเป่นองค้ำ เค็ษเป่นถึบค้ำ ตรำไ้

ถำฉนั้ ๔ เอำ ๑๓ คุณภุชฉบัค้ เอำ ๙๐๐ หำร
เค็ษยกเด็ย ถัฟัร่นนเอำไปบวค ๑๑๖ แถ้วเอำ ๖๐ หำร
ถัฟัรเป่นองค้ำ เค็ษเป่นถึบค้ำ ตรำไ้

ถำฉนั้ ๕ เอำ ๕ คุณภุชฉบัค้ เอำ ๙๐๐ หำร
เค็ษยกเด็ย ถัฟัร่นนเอำไปบวค ๑๒๙ แถ้วเอำ ๖๐ หำร
ถัฟัรเป่นองค้ำ เค็ษเป่นถึบค้ำ ตรำไ้

ถั้วถงถะ ๖ เป่นรำคั ถำฐำนองค้ำไม่ มี ถัถง

เลข ๐ เป็นองค์ ถ้าทิ้งก็ได้จากเกณฑ์ชั้นนี้ เริ่ม
จำ วิฤกษ์ผล คราวใด

แล้วจึงพิจารณาจุดที่ทำมาแต่เดิมนั้น เมื่อ
เอา ๒ ลบ ราคี ๒๐ ลบ องค์ มัชฌิมพระอาทิตย์กำเนิด
นั้น เป็นเกณฑ์เท่าใด ถ้าเกณฑ์แค่ ๐ ถึง ๕ เป็นเกณฑ์
ลบ ถ้าเกณฑ์แค่ ๖ ถึง ๑๑ เป็นเกณฑ์บวก ถ้าวิฤกษ์
ผลอยู่ในเกณฑ์ลบ ก็ให้ลบ ถ้าวิฤกษ์ผลอยู่ใน
เกณฑ์บวก ก็ให้บวกด้วยมัธยมพระอาทิตย์กำเนิดนั้น
เป็นสมมุติพระอาทิตย์กำเนิดแต่

ทำมัธยมพระจันทร์

ถ้าจะทำมัธยมพระจันทร์กำเนิด ให้ตั้งออกมา
กำเนิดลง เอา ๒๕ ชั่วโมง เชนั้นแนพิติบต์ คราวใด
ถ้าทิ้งนั้นเขาไปบวกด้วยออกมากำเนิดอีก แล้วเอา
๒๐ ชั่วโมง ถ้าทิ้งนั้นเป็นองค์ เชนั้นเป็นดิบคา ลง
เลข ๐ เป็นราคี เป็นผลมัธยมพระจันทร์ คราวใด

แล้วเขาคิดก่อกำเนิดตั้ง เขา ๑๒ คน ถัพนั่นตรา
ไว้ ถ้าคิดก่อกำเนิดธนาพิภพ ก็เขาคงตั้ง เขา ๒ หาว
เศษยกเสีย ถัพนั่นเขาไปบอกด้วยถัฟท์ตราไว้ก่อน
นั้น แล้วเขา ๓๐ หาว ถัพนั่นเป็นราชา เศษนั้นเป็น
ของศา เป็นผลดีถัตราไว้ แล้วจึงเขามัธยมพระ
จันทร์ตั้ง เขามลตถับอก แล้วเขา ๔๐ ดบ ฐาน ดับคา
ออกเสีย เหลือเท่าใด เขาไปบอกด้วยมัธยมพระอา
ทิตยกำเนต เป็นมัธยมพระจันทร์กำเนตแด

ทำมัธยมอุจจ

ถ้าจะทำมัธยมอุจจกำเนต ให้ตั้งอุจจพดกำเนต
จนถึง เขา ๕๔๐๐ คน ถัพนั่นตราไว้ ถ้าอุจจพด
กำเนตธนาพิภพ ก็เขาคงตั้ง เขา ๒๒๕ คน ถัฟท์
นั้นเขาไปบอกด้วยถัฟท์ตราไว้ก่อนนั้น แล้วเขา ๘๐๘
หาว เศษยกเสีย ถัพนั่นเขา ๒ บอกเข้าอีกแล้วเขา
๖๐ หาว เศษเป็นดิบคา ถัฟท์เขา ๓๐ หาวเศษเป็นของศา
ถัพนั่นเขา ๑๒ หาว เศษเป็นราชา เศษที่ได้เป็นราชา
ของศา ดิบคานั้น เป็นมัธยมอุจจกำเนตแด

ทำอุจฺจวิเศษ

ถ้าจะทำอุจฺจวิเศษ ให้ตั้งมัธยมพระจันทร์กำเนิด
ลง เขามัธยมอุจฺจกำเนิดลง เหลือเท่าใดเป็นอุจฺจ
วิเศษกำเนิดเต

ทำสมุสฺสพระจันทร์

ถ้าจะทำสมุสฺสพระจันทร์กำเนิด ให้ตั้งอุจฺจวิเศษ
กำเนิดลง คูจำนวนเลขที่เป็นราคั้นเป็นเกณฑ์ แล้ว
พึงกระทำไปตามที่ท่าเกณฑ์สมุสฺสพระอาทิตย์มาแล้ว
ข้างคั้นนั้นโดยตลอด จนเป็นภุชดิบต์ควาไว้ ต่อไป
๕ พึงกระทำภุชดิบต์ เป็นจันทร์ภุชผลตามเกณฑ์ ชัน
คังน

ถ้าชันร๑ เขา๗๗ ๗๗ ๗๗ เขา๗๐๐ หาว
เศษยกเดี่ยว ถัฟร์เป็นดิบตา ควาไว้

ถ้าชันร๓ เขา๗๗ ๗๗ ๗๗ เขา๗๐๐ หาว
เศษยกเดี่ยว ถัฟร์นั้นเขาไปบวกด้วย๗๗ แล้วเขา๖๐
หาว ถัฟร์เป็นองศา เศษเป็นดิบตา ควาไว้

ถำหรับ ๒ เขา ๖๓ คุณภุชดิบค้ เขา ๕๐๐ หวร
 เศษยกเดี่ย ถพท้นเขาไปบวกดด้วย ๓๔๘ แล้วเอา
 ๖๐ หวร ถพท้เป็นองค์ เศษเป็นดิบตา ตราได้

ถำหรับ ๓ เขา ๔๘ คุณภุชดิบค้ เขา ๕๐๐ หวร
 เศษยกเดี่ย ถพท้นเขาไปบวกดด้วย ๒๐๘ แล้วเอา ๖๐
 หวร ถพท้เป็นองค์ เศษเป็นดิบตา ตราได้

ถำหรับ ๔ เขา ๓๐ คุณภุชดิบค้ เขา ๕๐๐ หวร
 เศษยกเดี่ย ถพท้นเขาไปบวกดด้วย ๒๐๘ แล้วเอา ๖๐
 หวร ถพท้เป็นองค์ เศษเป็นดิบตา ตราได้

ถำหรับ ๕ เขา ๓๐ คุณภุชดิบค้ เขา ๕๐๐ หวร
 เศษยกเดี่ย ถพท้นเขาไปบวกดด้วย ๒๘๒ แล้วเอา
 ๖๐ หวร ถพท้เป็นองค์ เศษเป็นดิบตา ตราได้

แล้วถง เดว ๐ เป็นวาคี ถำฐานองค์ไม่มีถตั้ง
 เดว ๐ เป็นองค์ เป็นจันทรภุชผล ตราได้

แล้วถงพิจารณาเกณท์ ที่ ทำมาแล้วแต่เดิม นัน
 ถำเป็นเกณท์แต่ ๐ ถง ๕ เป็นเกณท์ดิบ ถำเป็นเกณท์

แต่ ๒ ถึง ๑๑ เป็นเกณฑ์บอก ถ้าจันทร์ฤกษ์อยู่ใน
เกณฑ์ตกก็ให้ลบ อยู่ในเกณฑ์บอกก็ให้บวกด้วย
มัธยมพระจันทร์กำเนิด เป็นสมมุติพระจันทร์กำเนิด

ทำเพียร

ถ้าจะทำเพียรกำเนิด ให้ตั้งสมมุติพระจันทร์
กำเนิดลง เอาสมมุติพระอาทิตย์กำเนิดลบ เหลือ
เท่าใด เป็นเพียรกำเนิด

ทำดีและนาทิดี

ถ้าจะทำดีและนาทิดีกำเนิด ให้ตั้งเพียร กำ
เนิดลง เอา ๓๐ คูณราศีให้เป็น องศา องศา เต็มมี
เท่าใดเอาบวกเข้า เอา ๖๐ คูณ องศาให้เป็น ดิบดา
ดิบดาเต็มมีเท่าใดเอาบวกเข้า แล้วจึงเอา ๗๒๐ หาร
ดัฟฟ์เป็นคิถิกำเนิด เศษเอา ๑๒ หาร เศษยกตั้ง
ดัฟฟ์เป็นนาทิดีกำเนิด

ทำฤกษ์พระเคราะห์

ถ้าจะทำฤกษ์พระเคราะห์กำเนิดของคี่ใด ๆ ตรี ตั

ให้ตั้งฉัตรพระเศวตหัตถ์กำเนิดของกันนถง เหา ๓๐ คุณ
 ราชให้เป็นอาศว องค์เดิมมีเท้าใดเอาบงกเข้า เหา
 ๖๐ คุณองค์ให้เป็นลิตดา ดิบดาเดิมมีเท้าใดเอาบงก
 เข้า แล้วจึงเอา ๘๐ หาว ถัพพ์เป็นฤกษ์พระเศวตหัตถ์
 กำเนิดของกันน เศษนั้นเอา ๓๓ หาว เศษยกได้ ถัพพ์
 เป็นนาที่ฤกษ์พระเศวตหัตถ์กำเนิดของกันนถ

ทำมัยมรวิ

ถ้าจะทำมัยมรวิ ให้ตั้งมัยมรพระอาทิตย์ กำ
 นิธถง เหา ๒๓ ดบฐานลิตดา เหลือเท้าใด เป็นมัยม
 รวิกำเนิดถ

ทำกำลังพระเศวตหัตถ์

ถ้าจะทำกำลังพระเศวตหัตถ์กำเนิดของ ๘ องค์ คือ
 พระ ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘ และพระ ๐ ให้ตั้งศักราชรัตนโก
 สนิทรกำเนิดถ เหา ๓ ดบเหลือเท้าใด เป็นดรูปอุป
 ฌาไว้ แล้วตั้งดรูปอุปถง เหาเกณฑ์ ๒๓๖๐๐ คุณ
 ถัพพ์ตราไว้ แล้วเอามัยมรวิกำเนิดมากระจายเป็น

ดิบค้ำทั้งหมด ได้เท่าใด เขาไปบวชด้วยศัพท์ที่ คราว
ไว้ก่อนนั้น เป็นกำลังพระเคราะห์ที่กำเนิดทั้ง ๘ องค์แล้ว

ทำมัยยมพระเคราะห์ที่ใหญ่

ถ้าจะทำมัยยมพระเคราะห์ที่ใหญ่กำเนิด คือพระ
๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘ และพระ ๐ นั้น มีวชิรค่านวนทำคล้าย คลึง
กัน มีค่านวนแต่ตัวเลขที่บวก, ลบ, คูณ, และหาร เท่านั้น
จึงได้กล่าวยาวไว้ที่เดียวกัน เพื่อจำได้ง่าย ทำได้ดัง วิธี
ต่อไปนี้ ให้ตั้งกำลังพระเคราะห์ที่กำเนิดลงเป็น ๒ ส่วน
ฐานบนทำไปตามเกณฑ์ของพระเคราะห์ดังนี้

พระ ๓ เดว ๒ หาร
,, ๔ ,, ๔ คูณ
,, ๕ ,, ๓๒ หาร
,, ๖ ,, ๓๐ คูณ ๒๖ หาร
,, ๗ ,, ๓๐ หาร
,, ๘ ,, ๒๕ หาร
,, ๐ ,, ๒๕ บวก เขา ๘๔ หาร

ศัพท์ ข้อ
ปฐมศัพท์
คราวไว้

กัณฑ์พระเคราะห์ฐานต่ำ แต่งตามเกณฑ์
ของพระเคราะห์ทั้งนี้

พระ ๓ เหา ๑๖ คุณเหา ๓๗๐ บวกเหา ๕๐๕ หาร

,, ๕ ,, ๗ คุณเหา ๓๖ บวกเหา ๔๖ หาร

,, ๕ ,, ๗๖๘ บวกเหา ๓๐๓๒ หาร

,, ๖ ,, ๓๐ คุณเหา ๓๓๖ บวกเหา ๒๔๓ หาร

,, ๗ ,, ๖ คุณเหา ๖๔๐๐ บวกเหา ๓๐๐๐๐ หาร

,, ๘ ,, ๓๐ บวกเหา ๒๖๕ หาร

,, ๐ ,, ๕๗๘๖ บวกเหา ๗๒๒๕ หาร

ถัณฑ์ชอกติยถัณฑ์ตราไว้ แล้วจึงเอา ปฐม
ถัณฑ์ตั้ง เอาถัณฑ์ถัณฑ์บวก (เว้นแต่พระ๖ให้เอาถัณฑ์
ถัณฑ์ถปฐมถัณฑ์) แล้วเอา ๖๐ หาร เศษปนธิบดา
ถัณฑ์นั้นเอา ๓๐ หาร เศษเป็นองค์ ถัณฑ์นั้นเอา ๓๒
หาร เศษปนราคี เศษที่ได้เป็นราคี องค์ถัณฑ์บดานั้น
เป็นผลพระเคราะห์ตราไว้ แล้วเอาผลพระเคราะห์ตั้ง
เอาอุจจันท์ของพระเคราะห์ตามพระเคราะห์ทองคำทำนั้น
บวกปนมัธยมพระเคราะห์ที่กำเนิดกัณฑ์การถ

อุจจณีนของพระเคราะห์ ดังนี้

พระ ๓ = ราช ๒ องค์ ๑ ถิบัติ ๖

,, ๔ = ,, ๑ ,, ๑ ,, ๓๖

,, ๕ = ,, ๒ ,, ๒ ,, ๓๓

,, ๖ = ,, ๓ ,, ๓ ,, ๓๐

,, ๗ = ,, ๔ ,, ๔ ,, ๒๗

,, ๘ = ,, ๕ ,, ๕ ,, ๒๔

,, ๙ = ,, ๖ ,, ๖ ,, ๒๑

,, ๐ = ,, ๗ ,, ๗ ,, ๑๘

ทำสมมุติพระเคราะห์ใหญ่

ถ้าจะทำสมมุติพระเคราะห์ใหญ่กำหนด คือ พระ
๓, ๔, ๕, ๖, ๗, และพระ ๐ นั้น การคำนวณตามวิธีเดียว
กันทุกองค์ มีผิดแปลกกันบ้างบางตอน เพื่อสะดวก
แก่การจำ จึงได้รวมกล่าวไว้ในที่เดียวกันดังนี้

การทำสมมุติพระเคราะห์ใหญ่กำหนด แบ่งได้
เป็น ๒ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๓ ทำมณฑลผู้ดี เมื่อจะทำมณฑลผู้ดี
 เคารพให้องค์ใด ให้ตั้งมณฑลผู้ดีพระเคราะห์ที่กำเนิดของคณ
 ดง (เว้นแต่พระ ๔ และพระ ๖ เปลี่ยนเป็น มัชฌิม
 กำเนิดคอง) แล้วเอาเกณฑ์ของพระเคราะห์ที่องค์ ทพระ
 ทำนดบ เกณฑ์ของพระเคราะห์ มคังน

พระ ๓ เอา ๔ ดบราศี ๗ ดบองค์

,, ๕ ,, ๗ ,, ๑๐ ,,

,, ๕ ,, ๕ ,, ๒๒ ,,

,, ๖ ,, ๒ ,, ๒๐ ,,

,, ๗ ,, ๗ ,, ๗ ,,

,, ๐ ,, ๕ ,, ๕ ,,

เหลือเท่าใด ดูจำนวนเลขราศีที่เหลือนั้นเป็น
 เกณฑ์ คราวใด

ถ้าเกณฑ์ ๐, ๑, ๒ เป็นภรรยา แล้วตั้ง คราวจักร

เขียนคอง } ๒ ราศี
 ๒๘ องค์ } ดง เอาภรรยา ๑๑ เหลือ
 ๖๐ ถีบดา

เท่าใด เป็นโกฏิหนึ่ง คราวใด

ถ้าเกณฑ์ ๓, ๔, ๕ เอา ๓ ดบเกณฑ์ เหลือเท่าใด
เป็นโกฏิหนึ่ง แล้วตั้งตัวจักรลง เอาโกฏิหนึ่ง ดบ
เหลือเท่าใดเป็นภุชหนึ่ง คราวใด

ถ้าเกณฑ์ ๖, ๗, ๘ เอา ๖ ดบเกณฑ์ เหลือเท่าใด
เป็นภุชหนึ่ง แล้วตั้งตัวจักรลง เอาภุชหนึ่ง ดบ
เหลือเท่าใดเป็นโกฏิหนึ่ง คราวใด

ถ้าเกณฑ์ ๙, ๑๐, ๑๑ เอา ๙ ดบเกณฑ์ เหลือเท่าใด
เป็นโกฏิหนึ่ง แล้วตั้งตัวจักรลง เอาโกฏิหนึ่ง ดบ
เหลือเท่าใดเป็นภุชหนึ่ง คราวใด

แล้วจึงทำภุชและโกฏิเป็นมณฑลภุชและมณฑล โกฏิ
ต่อไปดังนี้

เอาภุชที่เป็นผลตัพพนันตง แล้วดูเลขที่เป็น ราช
ถ้าราชเป็น ๐ เอา ๘ คูณของค่าและดิบดา ถ้าราชเป็น
๑ เปลี่ยนเป็น ๔ เอา ๖ คูณของค่าและดิบดา ถ้า ราช
เป็น ๒ เปลี่ยนเป็น ๘ เอา ๒ คูณของค่าและดิบดา จึง
เอา ๖๐ หาฐานดิบดา เศษคงไว้ฐานเดิม ตั้ปรับจน

ฐานของศา แล้วเอา ๖๐ ทารฐานของศา เศษคงได้
ฐานเดิม ดัชนีบวชฐานราก แล้วเอาจำนวนเลข
รากี่มาบวกฐานของศา เอาจำนวนเลข ของศา มาบวก
ฐานสิบตา แล้วเอา ๖๐ ทารฐานสิบตา เศษคงได้
ฐานเดิม ดัชนีบวกฐานของศา แล้วเอา ๖๐ ทารฐาน
ของศา เศษคงไว้รู้ นติม ดัชนีบวกฐานรากี่เป็น
มนทฤชตราได้

แล้วเอาโกฏีที่เป็นผลดัชนีนั้นตั้ง และกระทำไป
เหมือนวิธีทำฤชเป็นมนทฤชโดยตลอด ได้ดัชนีเท่าใด
เป็นมนทโกฏี ตราได้

แต่มนทโกฏีนี้ต้องชำระกรรมเศษด้วย คือ
ดูที่ฐาน สิบตา ถ้าสิบตามั้งแต่ ๓๐ ขึ้นไป ให้เอา ๓
บวกเข้าที่ฐานของศา แล้วตัดฐานสิบตาออกเสีย ถ้าฐาน
สิบตามั้งไม่ถึง ๓๐ ก็ให้ตัดฐานสิบตาออกเสียเท่านั้น
ไม่ต้องเอา ๓ บวกเข้าที่ฐานของศา เป็น มนทโกฏีที่
ชำระกรรมแล้ว ตราได้

แล้วจึงเอามนทโกฏีที่ชำระกรรมแล้วนั้นตั้งลง

เอา ๒ หารฐานบน ได้พิศตราไว้ ถ้าเศษมีเอา ๒๐ คุณ
 บวกฐานต่ำเข้า แล้วจึงเอา ๒ หาร เศษยกเสีย ได้พิศ
 นั้นเอาไปตราไว้ได้พิศฐานบน เป็นโกฏิผลตราไว้

ถ้ากระทำพระเคราะห์ของค โศ เอาเลขของพระ
 เคราะห์ ของคนมาตั้ง เลขของพระเคราะห์นั้นดังนี้

$$\begin{array}{rcl} \text{พระ ๓} & = & ๔๕ / \\ \text{, ๔} & = & ๓๐๐ / \\ \text{, ๕} & = & ๘๒ / \\ \text{, ๖} & = & ๓๒๐ / \\ \text{, ๗} & = & ๖๓ / \\ \text{, ๘} & = & ๖๔๔ / \end{array}$$

แล้วดูที่โกฏินั้น ถ้าเป็นโกฏิหนึ่ง ให้เอา โท
 ผลบวก ถ้าเป็นโกฏิหนึ่ง ให้เอาโกฏิผลลบด้วย เลข
 เปนหมื่นเลข ตราไว้

แล้วเอานนทภษิต เอ ๒๐ คุณราช บวกของค่า
 เข้า แล้วเอา ๒๐ คุณของค่า บวกติดบตาเข้าเป็นผลอักษร
 ตราไว้

แล้วเอามนทเขตตั้ง เอา ๖๐ คุณฐานบนยอด
ฐานต่ำเข้า เป็นพดหาร ตราไว้

แล้วเอาพดอักษรตั้ง เอาพดหาร มาหาร ถัฟ
เป็นองค์ ถ้าเศษมีเอา ๖๐ คุณ แล้วเอาพดหารมา
หารอีก เศษยกเลย ถัฟเป็นสิบตาแล้วลงเลข ๐ เป็น
ราคเป็นผล ตราไว้

แล้วไปดูฤกษ์ที่ทำมาถ้วนั้น ถ้าเป็นฤกษ์หนึ่ง ให้
เอาผลบวก ถ้าเป็นฤกษ์หนึ่ง ให้เอาผลลบมัธยมพระ
เคราะห์กั เนติของศัทธานัน (แต่พระ ๔ และพระ ๖ เอา
ผลไปบวกหรือลบ มัธยมวิกาเนติ) ได้เท่าใดเป็น
มนทลัมผลตราไว้

ตอนที่ ๒ ทำมนทลัมผลเป็นมนทลัมผลให้เอามนท
ลัมผลตั้ง เอามัธยมวิกาเนติลบ(แต่พระ ๔ และพระ ๖
เปลี่ยนเอามัธยมพระ ๔ กำเนติหรือพระ ๖ กำเนติลบ)ด้วย
จำนวนเลขราคที่เหลือนั้นเป็นเกณฑ์ตราไว้ แล้วพึง
กระทำต่อไปเหมือนวิธีทำฤกษ์และโกฏเป็นมนทฤกษ์และ
มนทโกฏในตอน ๑ นั้น แต่ตอนนั้นเปลี่ยนเรียกเป็นถึงข

แต่จึงเอาสิ่งของที่เขาทำมากรรมแต่ครั้ง เอา
๓ หาบ ฐานบนดัดขึ้นตราไว้ด้วยเลข ๖๐ คน บวก
ฐานต่ำเข้าแต่เอา ๓ หาบ เศษยกเลย ถัดขึ้นเอาไป
ตราไว้ใต้พิรุณบนเนินถึงยอด ตราไว้

มณฑปยาศน์ของพระ ๔ = ๒๑
 " " ๖ = ๑๑

ท่านนทพยาน์ของพระ ๓ ให้เอาหนตเฉพ พระ ๓ ตั้ง เอา ๔ คนทั้งต้องฐาน ฐานต่ำเอา ๖๐ ทาร เคษ คงไว้ฐานเดิม ตัฟนนั้นบอกขึ้นฐานบน แล้วเอา ๓๕ ทาร ฐานบนตัฟนนั้น ตราไว้ ถ้าเคษมีเอา ๖๐ คนบอก

ฐานตำแหน่ง แล้วเอา ๕ หาร เคียงเคียง ถัดขึ้น
เขาไปควาได้ ได้พระฐานบน เป็นมณฑปยาดินของ
พระ ๓ ควาได้

การทำมณฑปยาดินของพระ ๕, ๗ และพระ ๐ กระ
ทำตามวิธีเหมือนกัน นอกจากเปลี่ยนตัวคุณหรรตาม
พระเคราะห์เท่านั้น ดังนี้

พระ ๕ เอา ๓ คุณ เอา ๗ หาร

๗ ๗ ๗ ๗ ๗ ๗ ๗ ๗

๗ ๗ ๗ ๗ ๗ ๗ ๗ ๗

แล้วเอาสิ่งมงคล ๕ เอามณฑปยาดินบวช เป็น
มณฑปยาดิน ควาได้

แล้วดูโกฎิที่ทำมาแต่ในคณนี้ ถ้าเป็นโกฎิหนึ่ง
เอาสิ่งขโกฎิที่อักษรรักธรรมแล้วมาบวช ถ้าเป็น
โกฎิหนึ่ง เอาสิ่งขโกฎิที่อักษรรักธรรมแล้วมา บวช
มณฑปยาดิน เป็นสิ่งมงคลมณฑปยาดิน ควาได้

แล้วเอาสิ่งมงคลมาตั้ง เอา ๖๐ คุณราคับของ
ค่าเข้า เอา ๖๐ คุณองศา บวชดิบตาเข้า เป็นพด

อักษร ทราไว้

แล้วเอาดังขลุ่ยมดเคี้ยว เอา ๖๐ คุณฐานบน
บวกรฐานคำเข้า เป็นพดหาร ทราไว้

แล้วเอาพดอักษรตัว เอา พดหารมาหารตัว
เป็นองค์ ถ้าเศษมีเอา ๖๐ คุณ เอาพดหารมาหารอีก
เศษยกเข้า ตัวเป็นสิบค่า แล้วตั้งเลข ๐ เป็นราคา
เป็นมหาผล ทราไว้

แล้วดูเลขที่นำมาแล้วในตอนนี้ ถ้าเป็นเลขหนึ่ง
ให้อามหาผลบวก ถ้าเป็นเลขหนึ่งให้อามหาผลลบ
มณฑลมูล เปนมหาผลมูล คือสมมูลพระเคราะห์ที่
เกิดองค์ ที่กระทำนั้นแล

ทำสมมูลพระราหู

ถ้าจะทำ สมมูล พระ ราหู ให้ตั้ง เกณฑ์

๒ ราศี }
๓๒ องค์ } ลง เอามัชฌิมพระราหูกำเนิดลบ เหลือ
๓๐ ดิบบดา)

เท่าใดเป็นสมมูลพระราหูกำเนิดแล

ทำสมมุติพระเอก

ถ้าจะทำสมมุติ พระเอกกำเนิด ให้คงเกณฑ์ น

๓๓. ราช }
๓๔. องค์ } ถง. เขามัธยมพระเกตุกำเนิดลบเหลือ
๓๕. ดิศา }

เท่าใด เปนสมมุติพระเกตุกำเนิดแต่

ทำผลพระอาทิตย์

ถ้าจะทำผลพระอาทิตย์ ให้ตั้ง สมณัฐ พระอาทิตย์กัณเฑาะว์ เขามัชฌิมพระอาทิตย์กัณเฑาะว์ เหล็กเท่าใดเป็นผลพระอาทิตย์กัณเฑาะว์

การทำผลพระอาทิตย์นี้ ผลที่ถูกแท้ คือ ผลที่ทำมาด้วยวิธีทำสมณัฐพระอาทิตย์นึ่งแห้ง เป็นถูกต้องจริง ๆ ถ้าทำตามวิธีนี้อาจผิดพลาดได้

ทำฤกษ์ศักราช

ถ้าจะทำฤกษ์ศักราชกัณเฑาะว์ ให้ตั้งศักราชรัตนโกสินทรกัณเฑาะว์ เขา ๑๕ บวก เขา ๑๐๘ หาว ๓ พันธ์เล็ก เคษนั้นเขา ๔ หาว ๓ พันธ์เป็นฤกษ์ เคษเป็นบาทฤกษ์ แล้วเอาราคี องค์สมเด็จพระอาทิตย์กัณเฑาะว์มาใส่ไว้ได้บาทฤกษ์ เป็น ๔ ชั้น คือ ฤกษ์ บาทฤกษ์ เดือน วันเป็นฤกษ์ศักราชกัณเฑาะว์

ทำฤกษ์พระจันทร์กาลชาวัระ

ถ้าจะทำ ฤกษ์พระจันทร์กาลชาวัระกัณเฑาะว์ให้ตั้ง

ฤกษ์พระจันทร์กำเนิดและนาชฤกษ์ถึง แล้วเอา ๓๕
 หรรษาที่ฤกษ์ ถัดไปเป็นบาท เศษของบาทเอา ๒๔ คูณ
 แล้วเอา ๓๐ หาร ถัดไปเป็นเดือน เศษเป็นวัน แล้ว
 เขียนเรียงกันลงมาเป็น ๕ ชน คือฤกษ์ บาทฤกษ์ เดือน
 วัน เป็นฤกษ์พระจันทร์ภาดชำระกำเนิดแต่

ทำฤกษ์อินทภาส

ถ้าจะทำฤกษ์อินทภาสกำเนิด ให้ตั้งฤกษ์ ศัก-
 ราชกำเนิดลง เอาฤกษ์พระจันทร์ภาดชำระบอกความ
 ฐาน ถ้าฐานวันมีถึง ๓๐ เอา ๓๐ คูณ เศษคงไว้ฐาน
 เดิม แล้วเอา ๑ บวกเข้าที่ฐานเดือน ถ้าฐานเดือนมี
 ถึง ๑๒ เอา ๑๒ คูณ เศษคงไว้ฐานเดิม แล้วเอา ๑ บวก
 เข้าที่ฐานบาท ถ้าฐานบาทมีถึง ๔ เอา ๔ คูณ เศษคง
 ไว้ฐานเดิม แล้วเอา ๑ บวกเข้าที่ฐานฤกษ์ ถ้าฤกษ์มี
 ถึง ๒๒ เอา ๒๒ คูณ เศษคงไว้ฐานเดิม เป็นฤกษ์อินท
 ภาสกำเนิดแต่

ทำฤกษ์สัมภพ

ถ้าจะทำฤกษ์สัมภพกำเนิด ให้เอาฤกษ์พระจันทร์

กำเนิดกระดุมที่ฤกษ์ดังตง แล้วเอา ๓ หาร นำที่
ฤกษ์ ตพขเป็นบาท เศษเอาไปตราไว้ได้บาท เป็น
๓ ชั้น คือฤกษ์ บาทฤกษ์ เศษบาทฤกษ์ เป็นฤกษ์
ดมภพกำเนิดแฉ

ทำหลักอินทภาส

ถ้าจะทำหลักอินทภาสกำเนิด ให้ตั้งฤกษ์ อินท
ภาสกำเนิดตง เอา ๕ คูณ บวกบาทเข้า แล้วเอา ๘ หาร
ให้เป็นราศี แล้วนับแต่ราศีพฤศราไปเท่าตพข ตก
ราศีใดตงหลักอินทภาสกำเนิดที่ราศีนั้น เศษเป็นอดีต
(คือเศษ ๘ เดือน วัน ที่เหลือจากเอา ๘ หาร) ตรา
ไว้หลังหลักทั้ง ๓ ฐาน แล้วเอา ๘ นวางค (คือกำหนด
อินทภาสโคจร ตลอด ๑ ราศี ๘ นวางค คิด นวางค ๓
๘ เป็น ๘ ปี) ตั้งตงปดงเป็นตง ๘ ปี
๓๓ เดือน } แล้ว
๓๐ วัน }

เอาอดีตตบเศษเป็นอนาคต ตราไว้หน้าหลัก เป็น
หลักอินทภาสกำเนิดแฉ

ทำหัตถบาทจันทร์

ถ้าจะทำหัตถบาทจันทร์กำเนิด ให้ตั้งฤกษ์ พระ
จันทร์ที่ถาวรรุ่งกำเนิดลง เอา ๔ คุณฤกษ์ ถ้ามามี
เอาบาทบวชเข้า แล้วเอา ๘ ชั่วโมงให้เป็นราศี ฤกษ์ที่
เป็นราศีนั้น ให้นับแต่ราศีพฤกษไปเท่าตัว ฤกษ์
หัตถบาทจันทร์กำเนิดที่ราศีนั้น คราวใด เชษฐบาท เป็น
อดีตคราวใดถึงหัตถ์พร้อมทั้งเศษเดือนและวัน แล้ว
เอา ๘ นวาศ (คือกล่าวถึงบาทจันทร์ โคจรตลอด ๑ ราศี
๘ นวาศ คิดนวาศละ ๑ ปีเป็น ๘ ปี) ตั้งลง ปดงเป็น
ตั้งน ๘ ปี } แล้วเอาอดีตบ เศษเป็นอนา
๑๑ เดือน }
๓๐ วัน }

ครั้นคราวใดหน้าหัตถ์ เป็นหัตถบาทจันทร์กำเนิดแก่

ทำพระเคราะห์รูป

ถ้าจะทำพระเคราะห์รูปกำเนิด ให้นับแต่ดิถีนา
หาพระ ๑ นับพระ ๑ หาพระ ๒ นับพระ ๒ หาพระ ๓
นับพระ ๓ หาพระ ๔ นับพระ ๔ หาพระ ๕ นับพระ ๕

หาพระ ๖ นับพระ ๖ หาพระ ๗ นับพระ ๗ หาพระ ๘
 ได้เท่าใด บอกกันเข้า เป็นพระเคราะห์รูปกำเนิดเท่านั้น
 การดูพระเคราะห์ที่รูปที่เท่านั้นว่าจะถูก หรือไม่
 ให้ตั้งเกณฑ์ ๔๓ ลง แล้วนับแต่ถัดขึ้นไปหา พระ ๘ บอก
 เข้า ถ้าได้จำนวนเท่ากับพระเคราะห์รูปนั้น นับว่าถูก
 ถ้ามีทำให้เอา ๑๒ บอกช่วยเข้า ก็เท่ากับนับว่าถูก
 ถ้ามามากกว่าเอา ๑๒ ลบ เหลือเท่ากัน นับว่าถูกเหมือนกัน
 กัน นอกนั้นผิดแต่

ทำพระเคราะห์หัด

ถ้าจะทำพระเคราะห์หัดกำเนิด ให้นับแต่พระ ๓
 หาถัดมา นับถัดมา หาพระ ๒ นับพระ ๒ หาพระ ๓
 นับพระ ๓ หาพระ ๔ นับพระ ๔ หาพระ ๕ นับพระ ๕ หา
 พระ ๖ นับพระ ๖ หาพระ ๗ นับพระ ๗ หาพระ ๘ ได้
 เท่าใดบอกกันเข้า เป็นพระเคราะห์หัดกำเนิดเท่านั้น
 การดูพระเคราะห์หัดที่เท่านั้นว่าจะถูก หรือไม่
 ให้ตั้งเกณฑ์ ๔๓ ลง นับแต่พระ ๓ หาพระ ๘ บอก ถ้า
 ได้ตัวเท่ากันกับพระเคราะห์หัด นับว่าถูก ถ้ามีเท่า

กับเขา ๓๒ บวกช่วย ถ้ามากกว่าเขา ๓๒ ตบด้วย ได้
 ๕๒๒ เท่ากับพระเคราะห์ที่สมนั้น นับว่าถูก นอกนั้น
 ผิดแต่

ทำสมมุติตน

การทำสมมุติตน คือการวางตนกำหนดขึ้น
 เอง แต่การวางตนตามพิธีสงคราม ต้องหาสม
 มุติพระอาทิตย์ ในเวลาว่าง วันเกิดให้ทราบเสียก่อน
 ว่า พระอาทิตย์สถิตย์ราศีใด ก็องศา ก็สิบคา แล้ว
 จึงค้นหาเวลาอดีตและอนาคตด้วย หากจะหาสมมุติ
 พระอาทิตย์ ตามประเพณีโบราณศาสตร์ในวันเกิดนั้นมา
 ใช้ก็เป็นการผิด เพราะเป็นเวลา ๕๔ นาฬิกาเท่านั้น
 และจะหาสมมุติพระอาทิตย์ ที่คำนวณได้ตามเวลาเกิดก็ผิด
 อีก เพราะการตัดเวลาวางตนมาใช้ตัดเวลา ว่างของ
 วันเกิดเป็นเกณฑ์ ฉะนั้นจึงต้องกำหนดหาสมมุติพระ
 อาทิตย์เวลาว่าง ของวันเกิดเสียก่อน ดังวิธีต่อไปนี้

ให้เอาสุทินกำเนิดวันตั้ง เอา ๘๐๐ คุณ เอา
 ๒๐๐ บวก (๒๐๐ นคอกำตั้งของพระอาทิตย์ โคจรเป็น

เวตา ๒ (ฐานพิลา) แล้วเขาก็นับผลอดิตดาได้ถึง ๙๓
 ยอดปนกันนับผลกัณเฑาะว์เวตา ๒ รุ่ง แล้วพึงกระทำ
 ไปตามวิธีทำมัธยม สัมผัสพระอาทิตย์ดังกล่าวมาแล้ว
 ชั้กันนั้น เมื่อได้สัมผัสพระอาทิตย์เวตา ๒ รุ่ง ดิถี
 รุ่งใด ก็องค์ กติบคณด้วย จึงเอา ๖๐ คูณฐาน องค์
 บวกดิถีดาเข้า แล้วเอาเวตาอินโตนาที่ ในราศีที่พระ
 อาทิตย์ดิถีมาคูณ (ใช้เวตาอินโตนาที่อย่างเวตา
 นาที่ปัจจุบัน) แล้วเอา ๓๘๐๐ หาร ดิถีเป็น นาที่ ถ้า
 เศษมีเอา ๖๐ คูณ เอา ๓๘๐๐ หาร เศษอีกมากรวม
 ด้วย ดิถีเป็นวินาที เป็นเวตาอดิตตฤทัย แล้วเอา
 เวตาอินโตนาที่ในราศีที่พระอาทิตย์ ดิถีนั้น ตั้ง ลง
 เอาอดิตตฤทัยลบ เหลือเท่าใดเป็น เวตาอนาคตตฤทัย
 แล้วจึงคิดเวตาตั้งแต่รุ่งไปจนถึง เวตาเกิดได้ก็ ชั่ว
 นาฬิกา ก็นาฬ ก็นาฬ มาตั้งลง เอาอนาคตตฤทัยลบ
 แล้วเอาเวตาอินโตนาที่ในราศีข้างหน้าลบไปตามลำดับ
 ถัดบนได้ในราศีใด ถัดมาเจออยู่ในราศีนั้น เศษ
 เหลือเท่าใดเป็นเวตาอดิตในราศีนั้น แล้วจึงเอาเวตา

อดักในราคีนันตัวอง เขา ๓๐ คุณ เขาเวดอชโนโคนาที่
 ในราคีที่ถักนาคถักนาคถักนาค ถักนาค ถักนาค ถักนาค
 มีเขา ๖๐ คุณ ถักนาคในราคีที่ ถักนาค
 ถักนาค ถักนาค ถักนาค ถักนาค ถักนาค
 เป็นดมณจถักนาคถักนาค

สำนักหอสมุด

การตั้งเลข ๑ ตัว

การตั้งเลข ๑ ตัวนั้น คงตั้งเป็นฐานคือ ฐาน
ที่หนึ่ง สำหรับเลขวันเกิด ฐานที่สองสำหรับเลขเดือน
เกิด ฐานที่สามสำหรับเลขปีเกิด คนเกิดวันใดเดือน
ใดปีใดก็ให้ตั้งเลขสำหรับวันนั้น เดือนนั้น และ ปีนั้น
เป็นตัวที่ ๑ ทั้งสามฐาน เช่นคนเกิดวันศุกร์ เดือน ๘ ปี
มะแม ให้ตั้งเลขดังนี้

วิธีตั้งเลข

ฐานหนึ่งวัน	๖	๗	๑	๒	๓	๔	๕
ฐานสองเดือน	๕	๖	๗	๑	๒	๓	๔
ฐานสามปี	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗

ความหมายของเลขวัน

เลข ๑ หมายถึงวันอาทิตย์ เลข ๒ หมายถึงวัน
จันทร์ เลข ๓ หมายถึงวันอังคาร เลข ๔ หมายถึงวัน
พุธ เลข ๕ หมายถึงวันพฤหัสบดี เลข ๖ หมายถึงวัน
ศุกร์ เลข ๗ หมายถึงวันเสาร์

ถ้าผู้ใดเกิดวันเสาร์ก็ให้เขียน เลข ๗ ลง ก่อนใน

ฐาน ที่หนึ่ง ลงตั้งเดือนเลข ๓-๒-๓ เป็นลำดับไปจนถึงเลข ๖ ก็เป็นอันครบ ๖ ครั้ง สำหรับฐานหนึ่ง คือ ฐานบนเรียกว่าฐาน สำหรับเลขวัน

วิธีนับเลขเดือน

การนับเลขเดือนนั้น มีความหมายบัญญัติไว้ให้นับดังนี้ คือ เลข ๑ หมายถึงเดือนอ้าย เลข ๒ หมายถึงเดือนยี่ เลข ๓ หมายถึงเดือนสาม เลข ๔ หมายถึงเดือนสี่ เลข ๕ หมายถึงเดือนห้า เลข ๖ หมายถึงเดือนหก เลข ๗ หมายถึงเดือนเจ็ด

เมื่อหมดเดือนหนึ่งแล้วก็ให้คงต้นที่เดือน ๑ เป็นเลข ๑ เดือน ๑ เป็นเลข ๒ เดือน ๒ เป็น เลข ๓ เดือน ๓ เป็นเลข ๔ เดือน ๔ เป็นเลข ๕ เดือนอ้ายเป็นเลข ๖ เดือนยี่เป็นเลข ๗

การตั้งเลขเดือนชนิดนี้คงระวางเพราะนับเลข ๑ เดือน ๑ เป็นต้นไป ผู้ที่เกิดเดือน ๑ จึงนับเดือนยี่เป็นเลข ๑ เสมอไป (อีกตำราหนึ่งให้นับเดือนยี่เป็นเลข ๒) แต่ฝ่ายใดจะแม่นยำให้พึงพิจารณาตามศก

วิธีตั้งเลขวันเกิด

การตั้งเลขวันเกิดนั้นให้นับจากเลข ๑ ถึง ๒๕
 เลข ๑ ถึง ๕ มะโรง ๕ มะแม ๖ มะเมีย ๗ มะแม ๘
 ระกา ๙ จอ ๑๐ กุน ๑๑ มะแม ๑๒ มะแม ๑๓
 ถ้าคนเกิดมะแม จะตั้งเลขวันเกิดคือฐาน ที่ตาม
 ให้ดังนี้

๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗

หมายความว่าในเวลานั้นจะต้องเป็นเลข ๑๖
 จะต้องเป็นเลข ๑๖ สำหรับคน เมื่อได้ทราบถึง
 วิธีการตั้งเลขของวัน เดือน ปี แล้ว พึงทราบถึงการ
 คำนวณ และหัดการพยากรณ์ต่อไป

อธิบายศัพท์ตามฐาน

ก่อนที่จะหัดพยากรณ์ต่อไป ต้องทราบถึงศัพท์
 คือความหมายของฐานทั้งสามเสียให้แม่นยำ คือใน
 ฐานที่หนึ่ง ซึ่งเป็นฐานของวันเกิดนั้น ศัพท์ว่าถิน
 ๑๖ ดังนี้

๓๗

๑ ๒ ๓ ๔ ๕
อักษะ หินะ ะนัง ปิตา มาตา

๖ ๗
โกศา มัชฌิมา

แปลศัพท์

อักษะคือเราเอง หินะชั่วช้าเลวทรามไม่ดี ะนัง
ทรัพย์เงินทอง ปิตาพ่อ ปิตาบังเกิดเกล้า มาตามัน
มารดาผู้บังเกิดเกล้า โกศาเครื่องใช้สอย มัชฌิมา
ปานกลาง

ถ้าหาพื้นฐานที่ต้องคือฐานของเคอนเกิดนั้น มีศัพท์
ประจำดังนี้

๑ ๒ ๓ ๔ ๕
กนุ กคฺคุมภะ อุหฺหะระ พินฺรุ ปุคฺตะ

๖ ๗
อวิ บัคฺคิ

แปลศัพท์

กนุ คือเรา กคฺคุมภะ การค้าขายความมั่งมี อุ
อวิ บัคฺคิ

หัชระ เพือนฝูง พันธพอกพ้อง ปุคตะ ดูกชายหญิง
 อริชาคักัดตรูปคณัฐรัก (เนชกัณฐ์หรือเมษ)

ส่วนฐานที่ด้าม คือ ฐานของเบเกียนมีศัพท์
 ประจำดังนี้

๓	๒	๓	๔	๕
มรณ	ศุภะ	กรรม	ตาทะ	พยายะ
	๖		๗	
	ทาด้า		ทาดี้	

แปลศัพท์

มรณตายหรือไรผด ศุภะความดีงาม กรรม
 กิจกรรมงานที่เรากระทำ ตาทะตาท ผลที่ได้มา พยายะ
 ปานกลางไม่ดีไม่ชั่ว ทาด้า ทาษผู้ชาย ทาดี้ ทาษ
 ผู้หญิง

ศัพท์และคำแปล ความหมายของฐานหนึ่ง ฐาน
 ดอง ฐานตามนั้นผู้ใดใจใคร่รู้ต้องท่องให้จำได้ จน
 ใจจริงจะดามารถทำการพยากรณ์ได้ดี ตามคัวอย่าง
 เลข๗ คิวซึ่งวางไว้ให้ดูข้างคั่นนั้น เมื่อเรียงรวมกัน

๓๕

แต่ยังคงสำเนาเป็นรูป ดังนี้

ฐานหนึ่ง	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒
ฐานสอง	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
ฐานสาม	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔

เลขที่ ๕ ฐานหนึ่ง หมายความว่าถึงเลขประจำปาก ถ้าจะหายปากคำพูด ให้หายเลขที่ ๕ นั้น

เลขที่ ๕ ฐานสองหมายความว่าถึงเลขประจำใจ ถ้าจะหายนี้สัณยใจคนให้หายเลขที่ ๕ นั้น เลขที่ ๕ ฐานสามคือเลขหนึ่ง

เลขที่อยู่ในช่องฐานบน (คือตัวเลขที่ ๕) ให้เข้าใจว่าเลขตัวนั้น ^{นอก} นอกจากจะเป็นตัวปากแต่ยังเป็นปีศาจอีกด้วย

เลขที่ ๕ ในฐานกลาง (ฐานที่ ๒) ในตัวอย่างได้แก่เลข ๓ และคนที่พ้นจากจะเป็นตัวใจ แต่ยังเป็นพิษอีกด้วย

เลขที่ ๕ ในฐานล่าง (ฐานที่ ๓) ในตัวอย่างได้แก่เลข ๔ พึงเข้าใจว่าเลขตัวนั้น นอกจากจะเป็น

ตัวที่นั่งแถว ยังเป็นตากลอกคิ้ว ค่อยไปให้ดูคำ
ทำนายอันเกี่ยวกับป กใจ และที่นั่งพอเป็นดังเขปไป
พดงก่อน

ทายปาก

ถ้าเลข ๑ เป็นปาก ให้ทายว่าผู้นั้นพูดจาไม่ได้
จะแน่นนอน แต่จะเป็นคนมีปัญญามาก ชอบพูด
ซ้ำๆ เนิบๆ

ถ้าเลข ๒ เป็นปาก ให้ทายว่าผู้นั้นพูดจาอ่อน
หวานถูกใจผู้ฟัง เป็นที่พอออกพอใจของเจ้านายผู้เฒ่า
ผู้แก่

ถ้าเลข ๓ เป็นปาก ให้ทายว่าผู้นั้นพูดจามักโอ
หัง ชอบพูดแต่เรื่องเก่งกาจยกตน และมักเลียด
ดีคน

ถ้าเลข ๔ เป็นปาก ให้ทายว่าผู้นั้นเจรจา เป็น
หลักฐาน และพูดด้วยความจริงใจซื่อมั่นใจ แต่คน
อื่นมักไม่เชื่อถือ โดยหาว่าคงไม่เป็นจริงตามพูด

ถ้าเลข ๕ เป็นปาก ให้ทายว่าผู้นั้นพูดจาไพเราะ
เด็ดขาด และพูดสิ่งใดมักเกิดเหตุวิเศษการ

ถ้าเลข ๖ เป็นปาก ให้ทายว่าผู้นั้นปากไม่อยู่
พูด ชอบพูดแต่เรื่องตามคุณค่อนข้างจะ หมิ่น ๆ อยู่
สักหน่อย

ถ้าเลข ๘ เป็นปาก ให้ทายว่าผู้นั้นชอบพูดตรง
ไปตรงมา ไม่เกรงใจใครถ้าดังได้ โกรธและโทษะ
จกมักอาฆาตเลย

ทายใจ

ถ้าเลข ๑ เป็นใจ ให้ทายว่าผู้นั้นรักใคร่จริงๆ
แต่ถ้าเกิดขี้เกียจก็เกิดขี้จริง ๆ ชอบทางเป็นนักเลง ไม่
ค่อยประหยัคทรัพย์ ใจร้อนทำการมักเร็วเสร็จ แต่
ชอบตรงต่อความรัก แต่ต่อเพื่อน ๆ นิด

ถ้าเลข ๒ เป็นใจ ให้ทายว่าผู้นั้นใจอ่อนคนใด
ไม่นาน เชื่อคนง่าย หน่ายคนเร็วใจไม่แน่นอน

ถ้าเลข ๓ เป็นใจ ให้ทายว่าผู้นั้นใจแข็ง และ
ถ้ามุทะลุ เป็นทหารจึงจะดี

ถ้าเลข ๔ เป็นใจ ให้ทายว่าผู้นั้นใจ คอ ดูภาพ
มักเปิดตากันและตัวจริงของเลข ๔ และเสีย อัน วน
คนมิได้

ถ้าเลข ๕ เป็นใจ ให้ทายว่าผู้นั้นใจเที่ยง ขรรณ
ยุคศิขรณคั่นก แต่เป็นผู้ที่ถือความกตัญญูเป็นที่ตั้ง
มีวิชาความรู้ดี

ถ้าเลข ๖ เป็นใจ ผู้นั้นมักคิดไปในทางกามคุณ
แต่เรื่องชั่วร้ายๆ ใดๆ

ถ้าเลข ๗ เป็นใจ ผู้นั้นใจ นั้น คงกล้าหาญ เด็ด
เดี่ยวไม่เกรงกลัวใคร

ทายที่ ๖

ถ้าเลข ๑ เป็นที่นั่ง ให้ทายว่า ผู้นั้น อยู่ไม่คิดที่
มักร้อนรนด้วยที่อยู่ ชอบเป็นเจ้าชู้ จะมีใฝ่ในที่ลับ
เป็นหญิงที่อาภัพคู่รักหย่อน ถึงมีก็ไม่ใคร่ได้

ถ้าเลข ๒ เป็นที่นั่ง ให้ทายว่า ผู้นั้น อยู่ไหน อยู่
ยัด แต่ไม่อยากจะอยู่นานๆ จะเป็น เจ้าชู้รักใคร่ไม่
แน่นอน

ถ้าเลข ๓ เป็นหนึ่ง ให้ทายว่าผู้นั้นเป็นคนอยู่ไม่
สุข ชอบทำอะไรต่อมิอะไร ใจคอกล้าหาญ

ถ้าเลข ๔ เลข ๕ เป็นหนึ่ง ให้ทายว่าผู้นั้นอยู่ที่
ใดคิด ที่มีแต่ความสูงส่งราญ ไม่ใคร่จะยุ่งใจกับใคร

ถ้าเลข ๖ เป็นหนึ่ง ให้ทายว่าผู้นั้นอยู่ที่ใดเจ้า
ชู้ทนน ความวากมาก

ถ้าเลข ๗ เป็นหนึ่ง ให้ทายว่าผู้นั้นมีคำหิณเผล
ใฝ่ ในที่ลับ อยู่ที่ไหนไม่ยึด ชอบย้ายไปเที่ยวในที่
ต่าง ๆ แล

การทูลอย่างพิศดาร

การทูลอย่างพิศดารต้องดูเลข ๓ ฐานว่า เลขตัว
ใดในฐานไหนจะไปเหมือนกันกับเลขตัวไหน ในฐาน
ใดบ้าง และถูกเขาถามให้ดูอะไรก็ต้องถือเอาเลขตัว
นั้นเป็นเกณฑ์ เช่นเขาจะถามดั่งมบัติว่าจะดี หรือ
ไม่ดี ก็ให้ดูที่ตรงเลขโกลา หรือถ้าเขาถามถึงเงิน
ทองก็ให้ดูที่ ๖ ๗ ว่าเลขนั้นจะไปตรงกับ ตัวเลข ตัวไร
ฐานใดบ้าง แล้วก็นำไปคาดหมาย เช่นในตัวอย่าง

เดชนั่ง เป็นเดช ตัวเดียวกับเดช กัมมะในฐานะคำ ก็ให้
 ทำนายว่า มีทรัพย์ก็เป็นศรั อยู่ด้วยไม่ได้ คือ ได้
 มาเท่าใดก็ใช้หมด แต่นั่นการงานดีพอใช้ได้ แต่
 ก็ดีเป็นคราว ๆ ถ้าเราถามตัวอื่น ๆ อีก ก็จงดูตาม
 เงื่อนไขดังต่อไปนี้

ถ้าจะดูคน	ให้ดูที่	อัตรากับคน
ถ้าจะดูทรัพย์	,,	ฉมัง
ถ้าจะดูบิดามารดา	,,	บิดา มารดา
ถ้าจะดูสมบัติ	,,	โภคา
ถ้าจะดูฐานะ	,,	กตุมภะ
ถ้าจะดูเพื่อน	,,	สหัสชะ
ถ้าจะดูพี่น้อง	,,	พินธุ
ถ้าจะดูบุตร	,,	ปุตตะ
ถ้าจะดูศัตรู	,,	อริ
ถ้าจะดูคู่	,,	ปัตตพณี
ถ้าจะดูฤกษ์	,,	ฉาภา

ศุภกน (อักษะ)

ถ้าเลขอักษะเป็นเลขตัวเดียวกันกับเลขศุภ ให้
ทายว่า ผู้นั้นจะพองตนด้วยดี แข็งแรงของตนเองโดยแท้ จะ
พองผู้มีมิได้

ถ้าเลขอักษะเป็นเลขตัวเดียวกันกับเลขอักษะ
ไซร์ ให้ทายว่าผู้นั้นจะมีทรัพย์สินบริบูรณ์ และ
ทรัพย์สินจะเกิดได้จากการค้าขาย

ถ้าเลขอักษะเป็นเลขตัวเดียวกันกับเลขสุหรีระ
ให้ทายว่าผู้นั้นคบคนง่ายเพื่อนมาก

ถ้าเลขอักษะเป็นเลขตัวเดียวกันกับเลขพันธุ ให้
ทายว่าผู้นั้นมีอุปนิสัยเป็นพวกพ้องดีมาก จะเป็นทั้งนัก
ของวงศ์ญาติทั้งหลาย

ถ้าเลขอักษะเป็นเลขตัวเดียวกันกับเลขปักษะ
ให้ทายว่าผู้นั้นจะมีบุตรที่ดี เป็นทั้งวัยวัยหัวแรง
ได้

ถ้าเลขอักษะเป็นเลขตัวเดียวกันกับเลขอริ ให้
ทายว่าผู้นั้นชอบผิดคิดอันประกำพริ้ง ทำการนานแล้ว

ถึงเร็วก็เอาไม่ได้

ถ้าเลขอັคตะ เป็นเลขตัวเดียวกันกับเลขบั้งนี้ ให้
ทายว่าผู้นั้นจะได้ภรรยาที่มั่งมีสวัสดีด้วยกันกับตัว

ถ้าเลขอັคตะ เป็นเลขตัวเดียวกันกับเลข มรณะ
ให้ทายว่าผู้นั้นจะเป็นคนไม่อ้วน มักจะเจ็บออกเขต
แต่เล็ก ๆ น้อย ๆ

ถ้าเลขอັคตะ เป็นเลขตัวเดียวกันกับเลขสุภะ ให้
ทายว่าผู้นั้น เป็นคนสุภาพซื่อตรงซื่อหน้า ใครเห็น
ใครรัก

ถ้าเลขอັคตะ เป็นเลขตัวเดียวกันกับเลขลาภะ ให้
ทายว่าผู้นั้นไม่ว่า จะไปอยู่ด้าวทิศใด มักได้ลาภเนื่อง
นิภะ แต่ถ้ อັคตะ ๑ เป็นเลขร้ายให้ทายว่า จะได้ลาภ
ด้วยความต่ำปากด้นิดหน่อย

ถ้าเลขอັคตะ เป็นเลขตัวเดียวกัน กับ เลข พยาธะ
ให้ทายว่าผู้นั้นจะเป็นคนอาภัพ อยู่ที่ไหนมักจะมีคน
อิดส่าวิธยา

ถ้าเลขอັคตะ เป็นเลขตัวเดียวกันกับเลขทาส์ ทาส์

ให้ทายว่าผู้^๕นั้นจะได้รับความลำบากเพราะรับอาบัติ ท่าน
มักเกิดเรื่อง เพราะเป็นนายหน้า นายประกันให้คนอื่น

คุณผู้^๕ตัว ๑ คือคน

ถ้าเลขคนเป็นเลขตัวเดียวกันกับเลขหิมะให้ ทาย
ว่าผู้^๕นั้นปร่าไม่ด้วยกิริยา หลงหลีกไม่เรียวเรียว

ถ้าเลขคนเป็นเลขตัวเดียวกันกับเลขหนึ่ง ให้
ทายว่าผู้^๕นั้นหากินคล่องนัก คือถ้าอีกตัว ๑ ตกที่ไม่ได้
ให้ทายว่าหากินคล่องดีจริง แต่มักไม่ทันเพื่อน

ถ้าเลขคนเป็นเลขตัวเดียวกันกับเลขมีตา ให้ทาย
ว่าผู้^๕นั้นพึ่งญาติข้างบิดาได้มาก ถ้าเป็นเลขตรงกับ
มารดา ให้ทายว่าผู้^๕นั้นพึ่งญาติข้างมารดาได้มาก

ถ้าเลขคนเป็นเลขตัวเดียวกันกับเลขโกลา ให้
ทายว่าผู้^๕นั้นมีมรดกตกทอดมาถึง ถ้าเลขอีกตัว ๑ ไม่ได้
ให้ทายว่า ถึงได้รับก็รักษาไม่อยู่ ถ้า ตกตัวเดียวกัน
ก็ดีนัก

ถ้าเลขคนเป็นเลขตัวเดียวกันกับ เลขมณีมา ให้
ทายว่าผู้^๕นั้นไม่ดีไม่ชั่วนัก แต่ถ้าอีกตัว ๑ ตกซ้ำก็ให้

ทายเป็นไรโดยที่เขยว เพราะเดชนัชนิกาก็เท่ากับ
ไม่มีค่าอะไร

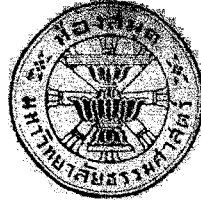
ถ้าเดชนเป็นเดศคัวเดียวกับเดชมรณะ ให้
ทายเป็นผู้เป็นคนข้างลิกข้างตรง แม้ในเรื่องไม่
นำเป็นทุกอาก้อง.เป็นทุกอ

ถ้าเดชนเป็นเดศคัวเดียวกับเดสดุริยะ ให้
ทายเป็นผู้ใจดี ใจอว่งแม้ขอมสนุกตถนาน ไม่
ถือตัว

ถ้าเดชนเป็นคัวเดียวกับเดศกัมมะ ให้ทายเป็น
ผู้^{๕๕}นอโรควอดเอด แต่ไม่เป็นไร

ถ้าเดชนเป็นเดศคัวเดียวกับเดสดาหาร ให้
ทายเป็นผู้ไปอยู่ใดก็มีดกนั้น มีผู้พอใจให้
ดาก หาดากคดอง

ถ้าเดชนเป็นคัวเดียวกับเดศพยายา ให้
ทายเป็นผู้^{๕๖}มีคณธิดาวิชา ทำให้ได้รับความเดือด
ร้อนน้อยๆ

๔๘

ถ้าใครคน ปนเดวตัว ด้วยกันกับเดวท ถ้าถ้า
ให้ทำอย่างนั้นรูปทรงเรขาคณิตอย่างมาก ถึงแม้จะ
มันก็มีค่าอย่างมาก

ศุภรพ

ถ้าตัว ศุภรพ ตัวไป จะรวมหรือคนให้ดู
ตัวที่ ๑ ฐานแรกคือหนึ่ง

ถ้าเดวหนึ่งเป็นเดวตัวเดียวกับเดวคน ให้ท่าย
ว่าผู้หนึ่งจะรวมเพราะตนเองโดยแท้จริง

ถ้าเดวหนึ่ง ปนเดวตัวเดียวกับเดวคนก็ให้
ท่ายว่า ผู้หนึ่งจะมีได้ก็เพราะการที่ ขาดๆ แต่ต้อง
ดูอีกตัว ดูตัวว่า ดีหรือไม่ ถ้าไม่ดีก็พอปานกลาง
จะท่ายว่าดีก็เทียบไม่ได้

ถ้าเดวหนึ่ง ปนเดวตัวเดียวกับเดวหัตถะ ให้
ท่ายว่า ผู้หนึ่งมีเพื่อนมาก จะรวมเพราะ เพื่อนของตน

ถ้าเดวหนึ่งเป็นเดวตัวเดียวกับเดวพันธุ ให้
ท่ายว่า ผู้หนึ่งจะมีเพราะพวกพ้องๆ จะมันมีสมบัติ
พึงได้

ถ้า देखมีงเป็นเตหขวเดียวกันกับเตหขวิ ให้
ทายว่าผู้้นอาจะรวยไม่ได้เตหเพราะสุ่ยสุราย ข้าย
หมตคณ

ถ้าเธอจะเป็นเลวตัวเดียวกันกับเธอคนนี้ ให้
 ทายว่าฉันจะได้คู่เป็นคนนี้หรือไม่ จะรอดเพราะภรรยา
 ถ้าเธอออกตัวว่าร้ายให้ทายว่าอยู่ด้วยกันไม่ปกติ

ถ้าเลขหนึ่งเป็นเลขตัวเดียวกับเลขมรณะ ให้
ทายว่าผู้ค้นหาได้หรือไม่คงคุ้มทรัพย์ได้หรือไม่อยู่

ถ้าเจตนา เป็นเลวต่อกันด้วยกับเจตนา ให้
 ทายจำผู้^๕นั้นเก็บทรัพย์อยู่ ถ้ายิงเป็นเลว ๒ ทางหนึ่ง
 และถูกระด้วยยิงทายได้^๕ว่ากระหน่น^๕หนวย

ถ้าเตชมนังเป็นเตชว. ด้วยอีกกับเตชกัมมะ ให้
ทายว่า ^{๒๕} นนทพหุพอประมาณใน ^{๒๖} พุณ. พอ

๕๑

ถ้าเลขหนึ่งเป็นเลขตัวเดียวกันกับเลขตาสะ ให้
ทายว่าผู้นั้นมักได้ทรัพย์ โดยง่าย ถ้าอีกตัว ๑ ร้าย
ให้ทายว่าได้มากใช้มาก

ถ้าเลขหนึ่งเป็นเลขตัวเดียวกันกับเลขพยายะ ให้
ทายว่าผู้นั้นมักเดือดร้อนเพราะทรัพย์ ห้ามเป็นนาย
หน้ากับ

ถ้าเลขหนึ่งเป็นเลขตัวเดียวกันกับเลข ทาสีทำด่า
ให้ทายว่าผู้นั้น กว่าจะได้ทรัพย์มา ก็ต้องเขาแทงเข้า
แลก

ตุลัมบัต

ถ้าต้องการจะตุลัมบัตพิศฐาน ว่าจะเป็นประการ
ใดให้ดูที่เลขโกคา

ถ้าเลขโกคาเป็นเลขตัวเดียวกันกับเลขตน ให้
ทายว่าผู้นั้นจะมีสมบัติเพราะตนของตนเอง ถ้ามีลูก
คนใดก็ดูที่ตัวของตนเอง

ถ้าเลขโกคาเป็นเลขตัวเดียวกันกับ เลข กตุมพะ
ให้ทายว่าผู้นั้นจะมีสมบัติรับ นรตถกถทอด แต่อีกตัว

๓ ข้อให้ทนายช่วยคดี

ถ้าเตชโกศาเป็นเตชตัวเดียวกับเตชตัวชัชรให้ทนายว่าผู้นั้นมีมิตรหลายที่รวยมาก และจะได้พึ่งมิตรหลายนั้น ถ้าตัวชัชรให้ทนายว่า ถึงจะมีเพื่อนรวยมาก เราก็คงได้กว่ง หรือพึ่งได้ก็ไม่หลุด

ถ้าเตชโกศาเป็นเตชตัวเดียวกับเตชพัช ให้ทนายว่าผู้นั้นเป็นคนมีญาติมาก ใจก็ดอย กรวยเต็มอก ตัวชัชรให้ทนายว่า มีญาติรวยคงพึ่งมิได้

ถ้าเตชโกศาเป็นเตชตัวเดียวกับเตชบุตร ให้ทนายว่าผู้นั้นมีบุตรแต่จะรวย พึ่งบุตรได้ ถ้าตัวชัชรให้ทนายว่าพึ่งไม่ได้

ถ้าเตชโกศาเป็นเตชตัวเดียวกับเตชหริ ให้ทนายว่าผู้นั้นไร้สมบัติแท้จริง ถึงหาได้ก็รักษาไม่อยู่

ถ้าเตชโกศาเป็นเตชตัวเดียวกับเตชบัณฑิต ให้ทนายว่า ผู้นั้นจะได้คู่ครองที่มีสมบัติมาก

ถ้าเดช โภคาเป็นตัว ด้อยกันกับเดชมรณะ ให้
ทายว่าผู้นั้นจะมีสมบัติมาก ก็ผิดเลย เสีย หมดไม่
ดีเลย

ถ้าเดช โภคาเป็นเดชตัว ด้อยกันกับเดชสุภะ ให้
ทายว่าผู้นั้นจะมีทรัพย์มาก ๆ วิชา ไปได้เรื่อยเรื่อย
ถ้าเดช โภคาเป็นเดชตัว ด้อยกันกับเดชกัมมะ ให้
ทายว่าผู้นั้นอยู่แห่งใดมีสมบัติที่นั่น

ถ้าเดช โภคาเป็น เดชตัว ด้อยกันกับเดช พยาธะ
ให้ทายว่าผู้นั้นถึงมีสมบัติก็ไม่แน่นอน มักเกิดเรื่อง
เดือดร้อนด้วยเรื่องสมบัติพัสถาน

ถ้าเดช โภคาเป็น เดชตัว ด้อยกันกับเดช ทาฐ์ ทาธา
ให้ทายว่าผู้นั้นจะได้สมบัติมาด้วยความยากแค้น

ครูจัน

ถ้าจะดูต่อไปว่าฐานะจะยากดีหรือมีจนให้ดู
กคุณกะ

ถ้าเดช กคุณกะเป็นเดชตัว ด้อยกันกับเดช อักกะ
ให้ทายว่าผู้นั้นจะมีหรือยากจน ก็เพราะตนโดยแท้

1 ถ้าเดชอุดมกระเป็นเดชตัวเดียวกันกับเดชหิณะ ให้
ทายว่าผู้นั้นจะตียงยากจนเชิญใจ ถ้าเดชอีกตัว ๑ ตัว
ให้ทายว่า แต่แรกจะเชิญใจ ภายหลังจึงจะดี

ถ้าเดชอุดมกระเป็นเดชตัวเดียวกันกับเดชหนึ่งให้
ทายว่าผู้นั้นจะตียงยากเชิญใจเลย แต่อีกตัว ๑ ตัว
มีศราวยากจนบ้าง

ถ้าเดชอุดมกระเป็นเดชตัวเดียวกันกับเดชมีตามาต
ให้ทายว่าผู้นั้นจะรวยเพราะบิดามารดาอุปถัมภ์

ถ้าเดชอุดมกระเป็นเดชตัวเดียวกันกับเดชโกลาไ
ทายว่าผู้นั้นจะรวยเพราะมรดกตกทอด แต่ถ้าอื่
ตัว ๑ ตัวให้ทายว่าชั่ว.ตย

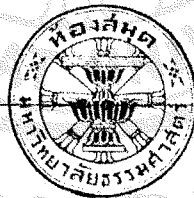
ถ้าเดชอุดมกระเป็นเดชตัวเดียวกันกับเดชมีขนิม
ให้ทายว่าผู้นั้นไม่ยากไม่จนปานกลาง ต้องดูอีก ๑ ตัว
ประกอบด้วย

ถ้าเดชอุดมกระเป็นเดชตัวเดียวกันกับเดชมรณ
ให้ทายว่าผู้นั้นเขารวยไม่ได้ ได้แต่พอมีพอกินใ
อดตาย

ถ้าเธอตกตะกอนเป็นเดรตัวเดียวกันกับเดร ก็จะมี
ให้ทายว่าผู้นี้จะรอดชีวิตเพราะถูก ๖ ค่ำ ขยาย แต่ถ้าวีก
อีก ๓ ชั่วโมง ทำนให้ทายว่าผู้นี้จะอยู่ ไม่พบหลักแหล่ง

ถ้าเธอตกตะกอนเป็นเดรตัวเดียวกันกับเดร ก็จะมี
ทายว่าผู้นี้จะรู้ฐานะดีมีก ๖ ไปก็ให้ทายว่าผู้
อีกตัว ๓ ชั่วโมง ให้ทายว่าผู้นี้จะอยู่ หรือไม่พบหลัก
ถ้าเธอตกตะกอนเป็นเดรตัวเดียวกันกับเดร พายะ
ให้ทายว่าผู้นี้จะได้อายุยืน มีเดรด้วย เพราะเธอ
พบผู้รู้ นานขึ้น ๆ

ถ้าเธอตกตะกอนเป็นเดรตัวเดียวกันกับเดร ก็จะมี
ให้ทายว่าผู้นี้จะรู้ฐานะดีมีก ๖ ไปก็ให้ทายว่าผู้

สำนักหอสมุด

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ศึกษาธรรมดา
ถนนราจักรี พระนคร
นายเพ็ชรฟอง อ. สกุล
ผู้พิมพ์โฆษณา ๒๔๗๒

สำนักหอสมุด

สำนักหอสมุด